

HACET**Metin Önal MENGÜŞOĞLU**

Acele ederdi hayat yolunda
Teki ayağında kundurasının
Farkında olmuyor teki kolunda
Mahmurluğu düşmüş gün ortasının

Su mu götürmüştü o mu unuttu
Fısıldadı meleklerin yaşını
Kayan gözlüğünü güç bela tuttu
Hangi taşa çalsın şimdi başını

İpliği iğneye geçirmeliydi
Şu meret gözlüğü takmadan evvel
Çıkardı mı acep yoksa ki giydi
Tutarken esvabı görünmez bir el

Bir hacetlik iplik sürüp iğneye
Kenarda köşede sakladı durdu
Dünyanın söküğü gelirse diye
Olur olmaz yere hayaller kurdu

Elleriyle eskitmişti ömrünü
Dünyanın tedbiri kurtlanıyordu
Kapısı çalınsa bir doğum günü
Kimdir o demesi o kadar zordu

İğnedeki iplik bile çürümüş
İğne paslı, hayat suyu çamurlu
Kendi durmuş zaman almış yürümüş
Say ki bir an yaşamamış huzurlu.